

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

ชีวประวัติและผลงานของอาจารย์ภัททันตะวิลาสะ

ภัททันตะ วิลาสะ เป็นภิกษุชนพม่า เกิดที่ประเทศพม่า จังหวัดปิ่นมะนา เมืองสาวัตถี บิดาชื่ออุจจน มารดาชื่อ ต่อละวิน เกิดเมื่อวันพุธ แรม ๘ ค่ำ เดือน ๓ จุลศักราช ๑๒๕๘

เมื่อเด็กชายวิลาสะอายุได้ ๖ ขวบ บิดามารดา ได้นำไปฝากกับอุคฺณวังสมหาเถระ ซึ่งเป็นเจ้าอาวาส วัดบุปผาราม (สันนิษฐานว่า อุคฺณวังสมหาเถระ จะเป็นญาติฝ่ายมารดา) ห่างจากบ้านเปาเมะโยและเมืองสาวัตถี ประมาณ ๑๕ ก.ม. ณ สำนักอาจารย์ อุคฺณะ เด็กชายวิลาสะได้ศึกษาเล่าเรียนหนังสือภาษาพม่าเป็นลำดับมา เมื่อถึงอายุ ๑๒ ปี ได้บวชเป็นสามเณรอยู่ในสำนักนั้น ได้เรียนมูลสังคหะ มาติกา ธาตุกถา ธรรมบท เป็นต้น ต่อมาอายุ ๑๙ ปี เกิน ๑๐ เดือน แล้วได้อุปสมบทเป็นภิกษุในสำนักส่วยยิน และได้อาจารย์คณะส่วยยิน เป็นอุปัชฌายจารย์ อุปสมบทเป็นภิกษุแล้วได้ศึกษาเล่าเรียนอยู่ในสำนักมหาวิทยาลัยพุทธารามสังฆราชส่วยยิน ณ เมืองมันตะเล เรียนพระสูตร, พระวินัย, พระอภิธรรม, อรรถกถา, ฎีกาต่างๆ อยู่ ๗ พรรษา และได้ย้ายไปเรียนที่มหาวิทยาลัยพุทธาราม เมืองปุกกุกอยู่จน ๙ พรรษาแล้วจึงได้หยุดการเรียนพระปริยัติธรรมที่ได้เล่าเรียนมาแล้วมีสติสัมปชัญญะรู้ขึ้นมาว่า เราเข้าใจแต่ทางปริยัติธรรมฝ่ายเดียวเช่นนี้ ก็ไม่สามารถจะพ้นจากชาติทุกข์ และทุกข์ต่างๆ ได้ ต้องอาศัยการปฏิบัติจึงจะพ้นจากชาติทุกข์และทุกข์ต่างๆ ได้ เมื่อมีอุปนิสัยบารมีธาตุ มาตักเตือนเช่นนี้จึงได้ตั้งตนและแสวงหาอาจารย์ผู้จะสั่งสอนวิปัสสนาทางปฏิบัติ ได้พบอาจารย์ต่างๆ มาก ก็ไม่เป็นที่พอใจ ในที่สุดก็ได้ไปพบอาจารย์วิปัสสนาชื่ออุจันดุน ศิษย์ของท่านอาจารย์มินกุนสยาต่อ ซึ่งได้เริ่มเรียน วิปัสสนาธรรมในสำนักอุจันดุน โดยกระทำความเพียรต่อมาตลอดเวลา ๔ เดือน ก็ได้เห็นซึ่งความเป็นหนทางมีจริง แห่งยถาภูตญาณเพียร

ในระหว่าง ๑๒-๑๓ พรรษาซึ่งกำลังบำเพ็ญอัตถิทัตประโยชน์ของตนอยู่ ต่อมาเมื่อจุลศักราช ๑๒๙๒ เดือน ๗ พวกพ่อค้าพลอย เมืองกาญจนบุรี ในประเทศไทย ได้พร้อมกันออกทุนทรัพย์ไปนิมนต์ท่านมาเป็นอาจารย์สอนวิปัสสนาธรรม แก่ท่ายกทายิกาที่บ่อพลอย อำเภอยาว จังหวัดกาญจนบุรี เป็นประโยชน์ อานิสงส์ผลมาก

ครั้นต่อมาเมื่อจุลศักราช ๑๒๙๓ เดือน ๖ ท่ายกทายิกาและกรรมการวัดปรก อำเภอบ้านทวาย จังหวัดพระนคร มีความเลื่อมใสศรัทธา ได้พร้อมกันไปนิมนต์ท่านภัททันตะ วิลาสะ มาจากอำเภอบ่อพลอย จังหวัดกาญจนบุรี มาอยู่ที่วัดปรก อำเภอบ้านทวาย จังหวัดพระนคร ตั้งแต่ ๑๕ พรรษาเป็นลำดับ มาจนถึง ๒๐ พรรษา ได้สอนวิปัสสนาธรรมคือ ศีล สมาธิ ปัญญา สิกขา ๓ แก่ผู้มีศรัทธา มีชนชาติเจี๊ยะ พม่า ไทย เป็นต้น ตามอุปนิสัยปัญญาบารมีของบุคคลนั้นๆ ได้สอนสมณะ วิปัสสนา วิธีปฏิบัติพระพุทธศาสนาแก่สาธุชนทั้งหลาย และได้เทศนาชี้แจงให้เป็นที่เข้าใจในการแก้ทุกข์ และในวิธีการสอนธรรมานุธรรมปฏิบัติวิปัสสนาธรรมนั้นใน ข้อใดที่ศิษย์ควรจะจดจำ ก็ได้เขียนจดเป็นหนังสือ

และในการที่รวบรวมข้อความการสอนแบบเหล่านี้ตามฉบับเดิมของอาจารย์จัดเป็นภาษาพม่า ในการแปลภาษาไทยเป็นภาษาพม่าก็ดี ในการแปลภาษาพม่าเป็นภาษาไทยก็ดี ตลอดจนการเรียบเรียงร้อยกรอง ได้อาศัยหลวงประพันธ์ พัทธนาการ เป็นผู้แปลตลอด ในส่วนคนไทยทั้งหลายที่ไม่รู้ภาษาพม่าก็ได้ฟังหลวง ประพันธ์ฯ เป็นผู้แปลชี้แจงชักชวน แนะนำ ในการเรียนวิปัสสนาธรรมและหนังสือต่างๆ ที่ เกี่ยวข้องด้วยข้อปฏิบัติ

มีโพธิปักขยิธรรม เป็นต้น ก็ได้รวบรวมพิมพ์เป็นเล่มขึ้น โดยมีผู้ศรัทธาจ้างพิมพ์หนังสือชื่อว่า “ยถาภูตธรรม (เพื่อความรู้จักจริง)” กับหนังสือ “ภาวณายะ (เพ่งรู้)” รวบรวมเป็นเล่มเดียวกัน ๑,๐๐๐ เล่มเพื่อเป็นบรรทัดฐานเป็นหลักในการเรียนธรรมานุธรรมปฏิบัติวิปัสสนาธรรมสืบไป

ด้วยวัดปรกตำบลบ้านหวาย จังหวัดพระนคร ซึ่งรกร้างว่างเปล่าอยู่นั้น พระพม่าอุ่มนชู พระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมหมื่นวิจิตรวรณปรีชา เป็นต้น กับคณะ จัดการขอพระบรมราชานุญาตเป็นที่วิสุงคามสีมา พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว โปรดเกล้าฯ พระราชทานอุทิศถวาย ตำบลที่วัดปรกนี้เป็นที่วิสุงคามสีมา เมื่อคณะได้สถาปนาวัดปรกเป็นอารามมีอุโบสถชั่วคราวไว้พลางแล้ว พวกคณะเก่าชุดนี้ได้เลิกกันไป

เมื่อ พ.ศ. ๒๔๗๓ ทายกพม่าพร้อมกันเจรจากับรัฐบาลอังกฤษ รัฐบาลอังกฤษเจรจากับรัฐบาลไทย ได้ตกลงให้อารามวัดปรกนี้เป็นวัดพม่า จึงมีกรรมการวัดปรกนี้คณะหนึ่ง กรรมการและทายกพร้อมกันจัดเรือเอก ภูมิเก่าวัดกุหลาบ ย้ายมาปลูกลงในวัดปรกเป็นที่เรียบร้อยแล้ว

พ.ศ. ๒๔๗๔ กรรมการวัดและทายก พร้อมกันไปนิมนต์พระพม่าอุวิลาสะ มาแต่วัดบ่อพลอย จังหวัดกาญจนบุรี มาเป็นเจ้าอธิการวัดปรก แต่ท่านไม่รู้จักภาษาไทย

ท่านอุวิลาสะ กับหลวงประพันธ์ พัทธนาการ ปรีक्षाและจัดการปลูกสร้างสถานที่พักอาศัยด้วยทุนทรัพย์ของหลวงประพันธ์ฯ เพื่อสำหรับหลวงประพันธ์ฯ พักอาศัยอยู่เพราะหลวงประพันธ์ฯ ผู้นี้มีความศรัทธาเลื่อมใสในพระพุทธศาสนา ครั้นจัดสร้างเสร็จแล้วจึงได้สละเคหะสถานบ้านเรือนมารักษาศีลอยู่ที่วัดปรกตลอดมาจนทุกวันนี้

ต่อมาฉันได้พร้อมกับหลวงประพันธ์ ฯ ออกทุนทรัพย์ปลูกสร้างสถานที่สำหรับกระทำความเพียร วิปัสสนากรรมฐานขึ้น ๔ หลัง เพื่อเป็นธรรมมานุคค่วิตตคามินิทาน สำหรับผู้ที่มีศรัทธาจักได้กระทำความเพียรวิปัสสนาธรรม

พระอุวิลาสะ เป็นอาจารย์ ได้สอนวิปัสสนาธรรมตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๗๔ ถึงพ.ศ. ๒๔๗๗ มีผู้เรียนวิปัสสนาธรรม กระทำความเพียรในสถานที่เหล่านี้ตลอดมาจนทุกวันนี้

ในการที่พระอุวิลาสะ อาจารย์สอนวิปัสสนาธรรมแก่บรรดาศิษย์ที่เป็นคนไทยไม่รู้ภาษาพม่า หลวงประพันธ์ ฯ ได้เป็นล่ามแปลภาษาพม่าเป็นภาษาไทยและได้รวบรวมจัดพิมพ์เป็นเล่มคือ ๑. หมายเหตุเพื่อความรู้จักจริง (ยถาภูตธรรม) ๒. สติกับปัญญา ๓. โพชฌงค์กับอินทริยสังวรศีล ๔. อริยสัจจ์ ทั้งแปลและเขียนหนังสือที่แปลและอ่านตลอด เมื่อ พ.ศ. ๒๔๗๖ แสงที่ศาลา การแปลหนังสือนี้ได้แปลเป็นภาษาไทยตามต้นฉบับเดิมของภาษาพม่า ที่พระอุวิลาสะเรียบเรียงไว้โดยตรง หาได้แก้ไขเปลี่ยนแปลงเพิ่มเติมอย่างใดไม่

วาระนี้ ผู้มีศรัทธาในการกุศลเพื่อเป็นวิวัฏฐธรรมทาน ออกทุนทรัพย์พิมพ์หนังสือนี้ชื่อว่าหนังสือรวบรวมหมายเหตุ “เพื่อความรู้จักจริงยถาภูตธรรมและภาวณายะเพ่งรู้” สำหรับการกุศลเป็นสาธารณธรรมทาน

ภาคผนวก ข

ระเบียบปฏิบัติ วัดสันติวัน

กำหนดเวลาทำกิจวัตร

- เวลา ๐๔.๐๐ น. ให้สัญญาณระฆังปลุกตื่นจากการจำวัตรและทำกิจส่วนตัว
- เวลา ๐๔.๒๐ น. ประชุมพร้อมกันที่ศาลา ทำวัตรสวดมนต์ ปฏิบัติกรรมฐาน แม่เมตตาตามลำดับ
- เวลา ๐๖.๐๐ น. พระภิกษุ สามเณร ออกรับบิณฑบาต แม่ชีช่วยกันทำความสะอาดหรือรดน้ำต้นไม้
- เวลา ๐๗.๐๐ น. ฉันทาอาหารเช้า
- เวลา ๐๘.๐๐ น. ถ้าในพรรษามีการเรียน – สอน พระปริยัติธรรมแต่ถ้านอกพรรษาให้อ่านตำรับตำราเอาเอง หรือสนทนาธรรม
- เวลา ๑๑.๐๐ น. ฉันทาอาหารเพล
- เวลา ๑๓.๐๐ น. ถ้าในพรรษาเรียนปฏิบัติธรรมจนถึงสอบ หลังสอบแล้วดูหนังสือและสนทนาธรรมตามกาลสมควร
- เวลา ๑๖.๐๐ น. พักผ่อน ทำความสะอาดศาลา ปูอาสนะ ฯลฯ
- เวลา ๑๗.๐๐ น. ให้สัญญาณระฆังเตรียมตัวทำวัตรสวดมนต์เย็น และปฏิบัติธรรม
- เวลา ๑๗.๓๐ น. ประชุมพร้อมกันที่ศาลา ทำวัตรสวดมนต์เย็น และปฏิบัติธรรม
- เวลา ๒๑.๓๐ น. เตรียมดับไฟจำวัตร หลับนอน

ระเบียบปฏิบัติของแม่ชีผู้ปฏิบัติธรรม

๑. ผู้มาอยู่ต้องรักษาศีลปฏิบัติธรรมตามหลักสติปัฏฐาน ๔ คือ มีสติตามดูกาย เวทนา จิต ธรรม
๒. ต้องเอื้อเฟื้อผู้ปฏิบัติอื่นด้วยการให้ที่อยู่อาศัยเวลาจำเป็นเช่น เมื่อปฏิบัติมากต้องให้ผู้มาระยะสั้น ๓-๗ วัน อยู่ด้วย
๓. ต้องเก็บของส่วนตัวไว้ในชั้นที่เก็บของให้เรียบร้อย เพื่อจะไม่ต้องกังวลเวลาไปอื่น ผู้ดูแลจัดสถานที่ให้ผู้อื่นพักอาศัย
๔. ที่สำนักมีผู้อยู่อาศัยจำนวนมากจึงห้ามปลูกต้นไม้ที่ต้องรดน้ำเพราะจะทำให้เปลืองน้ำ ทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน ไม่โปร่งเบา กาย ใจ
๕. ห้ามเลี้ยงสัตว์ทุกชนิด เพราะไม่ใช่หน้าที่ของผู้ปฏิบัติธรรม
๖. ต้องระลึกเสมอว่าเรามาปฏิบัติธรรมเพื่อละกิเลส เพื่อความพ้นทุกข์ของตัวเอง ไม่มาเพื่อสร้างสรรค์ตามใจตัวเองจะทำให้เกิดทุกข์
๗. ต้องระลึกเสมอว่าเรามีพ่อแม่ วงศ์ญาติบรรพบุรุษที่เราต้องให้ส่วนบุญ จึงไม่ควรทำสิ่งใดที่เบียดเบียนตนเองและผู้อื่น
๘. ต้องระลึกเสมอว่าเรามาปฏิบัติบูชาพระพุทธเจ้าอันเป็นบรมครูอันสูงส่งของโลกจึงต้องทำตนเป็นแบบอย่างที่ดีเพื่อทดแทนคุณของพระพุทธศาสนา

๙. ต้องไม่นำผู้อื่นที่ไม่ปฏิบัติธรรมมาอยู่อาศัยด้วยเพราะไม่ทำตามกฎระเบียบของสำนักเป็นเหตุให้ผู้อยู่ข้างเคียงได้รับความเดือดร้อน

๑๐. ที่สำนักมีอาหารให้รับประทาน ๒ มื้อ จึงไม่อนุญาตให้ทำอาหาร

๑๑. ที่สำนักมีคนจำนวนมากจึงต้องช่วยกันประหยัดน้ำ ไฟ เวลาออกไปนอกห้องควรปิดน้ำ ไฟ ให้เรียบร้อย เครื่องใช้ไฟฟ้าควรมีจำเพาะคือพัดลม กระติกต้มน้ำ

๑๒. การแต่งกายต้องสภาพเรียบร้อยไม่ฉูดฉาดและอนาจารน่าเกลียดทำให้ผู้พบเห็นเป็นบาป

กฎ-ระเบียบ

ผู้ที่จะนำตนเข้ามาสู่ร่มเงาของพระพุทธศาสนาโดยการบวชเป็นแม่ชีนั้น จะต้องทราบจุดประสงค์ของตนเองเสียก่อนว่าอยู่ในประเภทบวชระยะสั้นหรือบวชด้วยความศรัทธาเลื่อมใส ถ้าอยู่ในประเภทบวชในระยะสั้นก็อาจประพฤติศีลในช่วงระยะเวลาที่กำหนดไว้มี ๗ วัน ๑๕ วัน ๑ เดือน หรือ ๓ เดือน เป็นต้น

สำหรับประเภทด้วยความศรัทธานั้นหลังจากการตัดสินใจสละเคหะสถาน, บ้าน, เรือน แล้วจะต้องได้รับอนุญาตจากผู้ปกครองเสียก่อน มีบิดา มารดา หรือสามี เป็นต้น ทางสำนักแม่ชีจึงจะรับพิจารณาในสิ่งเหล่านี้ต่อไปได้คือ

๑. ต้องตั้งใจประพฤติปฏิบัติศีลอย่างแท้จริง

๒. ต้องไม่มีโรคติดต่อ เช่น วัณโรค เป็นต้น

๓. ต้องเคารพเชื่อฟังผู้ปกครอง ตั้งตนอยู่ในระเบียบทำตนให้ปกครองเบาใจ ผู้บวชระยะสั้นไม่ควรออกนอกสำนักฯ

๔. ต้องศึกษาใส่ใจในคันถธุระและวิปัสสนาธุระ

๕. ต้องเสียสละปัจจัยบำรุงในสิ่งเหล่านี้ตามวัตถุประสงค์ของสำนักฯ ตามกำลังทรัพย์และตามกำลังศรัทธาคือประเภทบำรุงสำนักฯ ประเภทบำรุงไฟฟ้า น้ำประปา

เมื่อพิจารณาในทั้ง ๕ ข้อนี้แล้ว และมั่นใจตนเองว่าจะไม่บกพร่องในข้อใดข้อหนึ่งจึงนำตนมารับการอบรมและท่องศีลต่อไป เมื่อท่องคำบูชาพระ คำอาราธนาศีลและท่องศีลได้แล้วต้องเข้าอบรมให้เข้าใจในมารยาทบางอย่างตลอดถึงกิจที่ควรทำแล้วจึงมาสู่พิธีบวชแม่ชีได้

ธรรมที่แม่ชีต้องพิจารณาเนื่องๆ ๑๐ ข้อ

๑. บัดนี้เรามีเพศต่างจากคฤหัสถ์แล้ว อาการกิริยาใดๆ ของแม่ชีเราต้องทำอาการกิริยาอย่างนั้น

๒. การเลี้ยงชีพของเราเนื่องด้วยผู้อื่น เราต้องทำตัวให้เลี้ยงง่าย

๓. อาการกาย วาจา อย่างอื่นที่เราจะต้องทำให้ดีกว่านี้ยังมีอีกมิใช่เพียงเท่านั้น

๔. ตัวของเราเตือนตนเองโดยศีลได้หรือไม่

๕. ผู้รู้ใคร่ครวญแล้วเตือนเราโดยศีลได้หรือไม่

๖. เราจะต้องพลัดพรากจากของรักของชอบใจ เป็นธรรมดา

๗. เรามีกรรมเป็นของเรา เราทำดีจักได้ดี ทำชั่วจักได้ชั่ว

๘. วันคืนล่วงไปๆ บัดนี้เราทำอะไรอยู่

๙. เรายินดีที่จะอยู่ในที่สงัดไม่ระคนด้วยหมู่หรือไม่

๑๐. คุณวิเศษ (คุณธรรม ความรู้ในพระธรรม) ของเรามีอยู่หรือไม่ที่จะให้เราเป็นผู้ไม่เก้อเขินในเวลาเพื่อนนักบวชด้วยกันถามในกาลทุกเมื่อ

มารยาท

เมื่อบวชเป็นแม่ชีอัฐศีลแล้ว ควรจะมีการสังวรการ สังวรวาจาอยู่เสมอ เพราะศีลจะบริสุทธิ์สะอาดได้ อยู่ที่มีการสำรวมระวังและต้องตั้งตนอยู่ในมารยาทที่ควรทำและไม่ควรทำเหล่านี้

มารยาทที่ควรทำ

๑. พูดแต่วาจาที่จริง, ไพเราะ, อ่อนโยน, อยู่เสมอ
๒. มีความประพฤติสุภาพ เรียบร้อยอยู่เสมอ ไม่แข่งกระด้าง
๓. เคารพ เชื่อฟัง ผู้ปกครอง ผู้ใหญ่ และผู้ที่ประพฤติมาก่อน
๔. ประพฤติอ่อนน้อมถ่อมตนต่อผู้ใหญ่ และผู้ที่ประพฤติมาก่อน
๕. มีความเมตตากรุณาแก่ผู้น้อย และผู้มาภายหลัง
๖. ช่วยเหลือในกิจการงานทุกอย่างโดยถือว่าเป็นที่ตั้ง แห่งบุญ
๗. ในเมื่อเกิดความป่วยไข้ ก็ช่วยเหลือเกื้อกันด้วยความเมตตา
๘. เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่เป็นการเฉลี่ยสุขให้แก่กันด้วยความโอบอ้อมอารี

มารยาทที่ไม่ควรทำ

๑. ไม่ทำถือตน แข่งดี แข่งกระด้างกับผู้ใหญ่ และกับเพื่อนผู้ประพฤติพรหมจรรย์ด้วยกัน
๒. ไม่ผูกใจเจ็บ ผู้ที่ว่ากล่าวตักเตือนด้วยความปรารถนาดี
๓. ไม่ยีน, เดิน, นั่ง, หน้าผู้ใหญ่และผู้ประพฤติมาก่อน
๔. ไม่ยีน, เดิน, นั่ง, นอน โดยอาการไม่สำรวม
๕. ไม่กระทำตนเป็นผู้เอกเกริกเฮฮาจุจรรวาส
๖. ไม่รวมกลุ่มสนทนากันด้วยเรื่องทางโลก และเรื่องไร้สาระ (เมื่อเสร็จกิจส่วนรวมแล้ว ควรทำกิจส่วนตัวมีการอ่านหนังสือ ท่องบทสวดมนต์ ทำสติ เป็นต้น ต่างคนต่างอยู่ไม่คลุกคลีกัน)
๗. ไม่พูดเสียงดังจนเป็นที่รำคาญของผู้อื่น
๘. ไม่วิ่ง และกระทำกิริยาตึงตังโครมครามให้ผู้อยู่ใกล้เคียดใจและรำคาญ
๙. ไม่หัวเราะเสียงดังให้ผิดจากความเป็นนักบวช
๑๐. ไม่เป็นผู้ทอดสะพานให้แก่เพศตรงข้าม โดยอาการใดๆ ทั้งสิ้น

หมายเหตุ ถ้าประพฤติผิดมารยาทข้อใด ควรแสดงความบริสุทธิ์ (เปิดเผยความเศร้าหมอง) กับผู้ที่ตนเคารพ เพื่อให้ท่านชำระมารยาทโดยการตักเตือน แนะนำสั่งสอนแล้วเชื่อฟังคำตักเตือนของท่าน ปฏิบัติตามโดยเคารพ ถ้ามีการทะเลาะโต้เถียงกันเกิดขึ้นให้ทั้งสองฝ่ายกลับบ้านภายใน ๗ วัน

กิจทั่วไป

๑. เมื่อออกนอกบริเวณให้ห่มผ้าสไบให้เรียบร้อย
 ๒. เมื่อมีธุระไปไหนต้องแจ้ง และลากับผู้ปกครองก่อนทุกครั้ง
 ๓. ช่วยกันรักษาวัสดุของสำนักฯ และรักษาปัดกวาดบริเวณให้สะอาดอยู่เสมอ
 ๔. เมื่อมีอาคันตุกะมาสู่ ต้องให้การปฏิสันถารด้วยความอ่อนโยนด้วยการจัดที่อยู่ อาหาร น้ำดื่ม เป็นต้น ให้เป็นที่สบายพอสมควร
 ๕. เมื่อถึงเวลาเรียน เวลาประชุม เวลาอบรม ก็ให้มาตรงตามเวลา
- พิเศษ ไม่ควรปิดบังความทุกข์กาย-ทุกข์ใจ ที่เกิดขึ้นแก่ตนกับผู้ที่ตนเคารพ (กัลยาณมิตร) ควรเปิดเผยกับผู้ปกครองเพื่อท่านจะได้ช่วยปลดเปลื้องให้ตามสมควร

การปฏิบัติตนกับพระภิกษุ-สามเณร

๑. ไม่พูดล้อเล่นกับพระภิกษุ-สามเณร โดยการขาดคารวะ
๒. ไม่ตีตนเสมอประดุจเพื่อนเล่น
๓. ถ้าจำเป็นต้องพูดกับท่าน ก็ต้องพูดด้วยอาการสำรวม
๔. ป้องกันมลทิน โดยไม่นำตนเข้าใกล้ชิด
๕. เมื่อท่านแสดงธรรม ต้องสำรวมกายและจิต ตั้งใจฟังโดยเคารพ

ภาคผนวก ค

รายชื่อผู้ให้สัมภาษณ์

รายชื่อผู้ให้สัมภาษณ์ จำนวน ๑๒ รูป/คน ดังนี้

๑. พระภิกษุ จำนวน ๔ รูป ได้แก่

๑) พระครูสันติจันทคุณ (หลวงพ่อบุญมี จันทูปโม) เจ้าสำนักปฏิบัติธรรมประจำจังหวัดพิษณุโลก แห่งที่ ๑ วัดสันติวัน อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก อายุ ๗๖ พรรษา ๕๖

๒) พระครูสันติพนาทร (พระอาจารย์ศรีศิริ ตีสโรณ) รองเจ้าสำนักปฏิบัติธรรมประจำจังหวัดพิษณุโลก แห่งที่ ๑ วัดสันติวัน อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก อายุ ๔๖ พรรษา ๒๖

๓) พระอาจารย์สุนันชัย สิริจันทะ พระวิปัสสนาจารย์ อายุ ๖๐ พรรษา ๑๙

๔) พระอาจารย์ใหม่ ขนติสาโร พระวิปัสสนาจารย์ อายุ ๖๕ พรรษา ๓๗

๒. แม่ชีผู้ปฏิบัติกรรมฐาน จำนวน ๘ ท่าน ได้แก่

๑) แม่ชีเรียม โคกทอง อายุ ๖๕ ปี

๒) แม่ชีอุไรวรรณ อยู่แต่ อายุ ๖๙ ปี

๓) แม่ชีมาลา กลิ่นซ้อน อายุ ๕๗ ปี

๔) แม่ชีประภาพร อินทร์ขำวงศ์ อายุ ๖๔ ปี

๕) แม่ชีจินตนา คงเพชรศักดิ์ อายุ ๗๓ ปี

๖) แม่ชีแดงอ่อน วงษ์พระจันทร์ อายุ ๘๖ ปี

๗) แม่ชีเฉลียว แซ่ลิ้ม อายุ ๖๕ ปี

๘) แม่ชีบุญเรือน นิโรศก อายุ ๕๓ ปี

ที่ ศธ ๖๑๑๖ / ๓

วิทยาลัยสงฆ์พุทธชินราช

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๒๑๗ หมู่ที่ ๖ ต.บึงพระ อ.เมือง จ.พิษณุโลก

โทร., โทรสาร ๐ ๕๕๒๘ ๗๒๔๕-๖

www.mcupl.com

๒๕ มกราคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขออนุญาตให้นิสิตสัมภาษณ์เก็บข้อมูลวิทยานิพนธ์

เรียน เจ้าอาวาสวัดสันติวัน

ด้วย พระณรงค์ สิริปณฺโญ รัตสประจำตวนิสิต ๕๗๒๔๔๐๕๐๑๕ นิสิตปริญญาโท หลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพระพุทธศาสนา บัณฑิตศึกษา วิทยาลัยสงฆ์พุทธชินราช มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาวิธีปฏิบัติกรรมฐานแบบกำหนด รูป นามตามแนวอาจารย์แนบ มหานิรานนธ์” โดยในการวิจัยดังกล่าวมีความจำเป็นต้องใช้ข้อมูลในการสัมภาษณ์เชิงลึกเพื่อนำข้อมูลมาประกอบการศึกษาวิจัย ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ในการนี้ บัณฑิตศึกษา วิทยาลัยสงฆ์พุทธชินราช มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย จึงขออนุญาตให้นิสิตแจกแบบสอบถาม พระภิกษุ แม่ชี และผู้ปฏิบัติธรรม ในวัดของท่าน ทั้งนี้วันและเวลาให้เป็นไปตามที่ท่านจะพิจารณาเห็นสมควร ซึ่งนิสิตจะประสานงานด้วยตนเอง หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจักได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี

จึงเรียนและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

เรียนมาด้วยความรับถือ

(พระศรีรัตนมณี, ดร.)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยสงฆ์พุทธชินราช
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตศึกษา วิทยาลัยสงฆ์พุทธชินราช

โทร., ๐ ๕๕๒๘ ๗๒๔๕-๖ ต่อ ๑๓๕

ภาคผนวก ง

แบบสัมภาษณ์

เรื่อง การประยุกต์ใช้วิธีปฏิบัติกรรมฐานแบบกำหนด “รูป-นาม”

ตามแนวอาจารย์แนบ มหานิรานนท์ ของวัดสันติวัน อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก

คำชี้แจง :

แบบสอบถามเพื่อการวิจัยฉบับนี้จัดทำขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการประยุกต์ใช้วิถีปฏิบัติกรรมฐานแบบกำหนด “รูป-นาม” ตามแนวอาจารย์แนบ มหานิรานนท์ ของวัดสันติวัน อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งสำหรับใช้เป็นข้อมูลและแนวทางสำหรับผู้วิจัย ผู้ใฝ่ปฏิบัติธรรม นักเรียนนักศึกษา นักวิชาการ ประชาชนคนทั่วไป และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง เพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาปัญญา จิตใจและเป็นแนวทางในการนำไปใช้ในชีวิตประจำวันเพื่อแก้ไขปัญหาคือความทุกข์ และนำไปเป็นหลักในการดำเนินชีวิตต่อไป

ตัวอย่างคำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์เชิงลึก

๑. วิธีการประยุกต์ใช้หลักปฏิบัติกรรมฐานแบบกำหนด “รูป-นาม” ตามแนวอาจารย์แนบ มหานิรานนท์ ของวัดสันติวัน อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก มีรูปแบบการปฏิบัติอย่างไร
๒. ความรู้ทั่วไปก่อนการปฏิบัติกรรมฐานแบบกำหนด “รูป-นาม” ควรรู้อะไรบ้าง
๓. การปฏิบัติกรรมฐานแบบกำหนด “รูป-นาม” นำมาประยุกต์ใช้ได้อย่างไรบ้าง
๔. การประยุกต์ใช้หลัก “รูป-นาม” ในการเจริญสติ มีวิธีการอย่างไร
๕. การประยุกต์ใช้หลัก “รูป-นาม” ในการเจริญปัญญา มีวิธีการอย่างไร
๖. การประยุกต์ใช้หลัก “รูป-นาม” ในชีวิตประจำวัน มีวิธีการอย่างไร
๗. การประยุกต์ใช้หลัก “รูป-นาม” ในการแก้กามตัณหากามราคะ มีวิธีการอย่างไร